

хитѣ се събира слузъ, гной и разни нечистотии и твърде малко място остава за въздуха.

Когато докторът иска да познае здрави ли сѫ или не бѣлите дробове на нѣкого, той причука гърдите му. Когато бѣлите дробове сѫ здрави и изпълнени само съ въздухъ, звукът при причуването е другъ, отъ тоя, когато бѣлите дробове сѫ болни и съдържатъ слузъ, гной или течностъ. По сѫщия начинъ, съ причуване, можемъ да познаемъ, дали една бъчвичка е празна или въ нея е налѣто нѣщо. Затова докторът причука гърдите на болните. Освенъ това, той прислушва гърдите и узнава преминава ли свободно въздухът презъ бронхите въ бѣлодробните мѣхурчета или се спира отъ слузъ или течностъ. Ако въздухът се препрѣчва при вдишане или издишане, чуватъ се свирения и хрипове.

Дишането не става добре сѫщо, когато сърдцето не работи правилно. Макаръ бѣлите дробове да поематъ достатъчно кислородъ, този кислородъ не минава въ кръвта, когато тя не тече достатъчно бѣрзо въ кръвоносните сѫдове, които се разстилатъ около въздушните мѣхурчета. На болния тогава се струва, че се задушава, че бѣлите дробове не вдъхватъ въздухъ. Въ сѫщностъ, бѣлите дробове вдъхватъ дори повече въздухъ отъ обикновеното, ала кислородътъ ни е потрѣбенъ само за да се поеме отъ кръвта. Не стане ли това, намъ се струва, че ние не вдъхваме въздухъ.

Виждаме, проче, колко много причини могатъ да попрѣчатъ за правилното дишане. За да можемъ да знаемъ, какъ да лѣкуваме всѣко заболяване на дишането, трѣба преди всичко да знаемъ отъ що произхожда заболяването: дали сѫ пострадали центрът на дишането, нервните нишки, които препровождатъ неговите заповѣди, дихателните мищци, бронхите или бѣлодробните мѣхурчета. А това може да познае само подготвениятъ човѣкъ, който е училъ дѣлго време медицинската наука — докторътъ.

Отъ тукъ читателътъ може да си представи, колко сѫ глупави и лекомислени ония болни, които лѣкуватъ кашлицата и задуха си при врачи и самозвани лѣкувачи. Врачите и самозваните лѣкувачи съвсемъ не разбиратъ що е дишане и какво е потрѣбно за дишането; тѣ не знаятъ каква повреда е станала у болния и, разбира се, не знаятъ нито какво, нито какъ да лѣкуватъ.

Ако се повреди, да кажемъ, една парна машина, на стопанина на тази машина и презъ умъ дори не минава да я даде за поправка на нѣкаква баба, която никога не е видѣла парна машина, нито знае устройството ѝ. А пѣкъ хората, безъ много да